

SMĚRNICE

SMĚRNICE KOMISE 2008/100/ES

ze dne 28. října 2008,

kteřou se mění směrnice Rady 90/496/EHS o nutričním označování potravin, pokud jde o doporučené denní dávky, převodní faktory pro energetickou hodnotu a definice

(Text s významem pro EHP)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Rady 90/496/EHS ze dne 24. září 1990 o nutričním označování potravin⁽¹⁾, a zejména na čl. 1 odst. 4 písm. a) a j) a na čl. 5 odst. 2 uvedené směrnice,

po konzultaci s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice 90/496/EHS stanoví, že má být vymezena „vláknina“.
- (2) V příloze nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin⁽²⁾ jsou stanoveny podmínky pro výživová tvrzení jako „zdroj vlákniny“ nebo „s vysokým obsahem vlákniny“.
- (3) Z důvodu srozumitelnosti a soudržnosti s dalšími právními předpisy Společenství, které se odkazují na tento pojem, je nezbytné stanovit definici „vlákniny“.
- (4) Definice vlákniny by měla brát v úvahu příslušnou práci výboru Codex Alimentarius a prohlášení o potravní vláknině vydané dne 6. července 2007 vědeckou komisí pro dietetické výrobky, výživu a alergie při Evropském úřadu pro bezpečnost potravin.
- (5) Vláknina je tradičně konzumována ve formě rostlinného materiálu a má jeden nebo více prospěšných fyziologických účinků: například zkracuje dobu průchodu střevy, zvyšuje objem stolice, je kvasitelná mikroflórou tlustého střeva, snižuje celkový krevní cholesterol, snižuje krevní hladiny LDL cholesterolu, snižuje postprandiální krevní glukózu nebo snižuje hladiny krevního inzulínu. Nejnovější vědecké důkazy dokládají, že podobných prospěšných fyziologických účinků lze dosáhnout prostřednictvím dalších uhlovodíkových polymerů, které nejsou stravitelné a v přijímané potravě se přirozeně nevyskytují.

Z tohoto důvodu je vhodné, aby definice vlákniny zahrnovala uhlovodíkové polymery s jedním nebo více prospěšnými fyziologickými účinky.

- (6) Uhlovodíkové polymery rostlinného původu, které vyhovují definici vlákniny, mohou být v rostlinách úzce svázány s ligninem nebo dalšími složkami, které nejsou na bázi uhlovodíků, například fenolovými sloučeninami, vosky, saponiny, fytázami, kutinem, fytosteroly. Tyto látky, jsou-li úzce svázány s uhlovodíkovými polymery rostlinného původu a extrahovány při analýze vlákniny s těmito uhlovodíkovými polymery, lze považovat za vlákninu. Jsou-li však tyto látky od uhlovodíkových polymerů odděleny a přidány do potravy, za vlákninu by být považovány neměly.
- (7) S cílem zohlednit aktuální vývoj poznatků v oblasti vědy a techniky je třeba upravit seznam převodních faktorů pro energetickou hodnotu.
- (8) Zpráva FAO ze semináře o energetické hodnotě potravin – metody analýzy a konverzní faktory (Food energy — methods of analysis and conversion factors) ukazuje, že 70 procent vlákniny v tradičních potravinách je považováno za kvasitelnou vlákninu. Z tohoto důvodu je vhodné, aby průměrná energetická hodnota pro vlákninu činila 8 kJ/g (2 kcal/g).
- (9) Erythritol může být používán v celé řadě potravin a používá se mimo jiné jako náhražka živin, jako je cukr, tam, kde je požadována nižší energetická hodnota.
- (10) Erythritol je polyalkohol a podle platných pravidel stanovených v čl. 5 odst. 1 směrnice 90/496/EHS by se jeho energetická hodnota vypočítala s pomocí převodního faktoru pro polyalkoholy, který činí 10 kJ/g (2,4 kcal/g). Použití tohoto převodního faktoru pro energetickou hodnotu by plně neinformovalo spotřebitele o snížené energetické hodnotě výrobku, které se dosáhne použitím erythritolu při jeho výrobě. Vědecký výbor pro potraviny ve svém stanovisku k erythritolu ze dne 5. března 2003 konstatoval, že energie poskytovaná erythritolem je nižší než 0,9 kJ/g (méně než 0,2 kcal/g). Pro erythritol je proto žádoucí přijmout vhodný převodní faktor pro energetickou hodnotu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 276, 6.10.1990, s. 40.⁽²⁾ Úř. věst. L 12, 18.1.2007, s. 3.

- (11) Příloha směrnice 90/496/EHS uvádí vitamíny a minerální látky, které mohou být uváděny na nutričním označení, stanoví jejich doporučené denní dávky (RDA) a definuje, co představuje významné množství. Účelem seznamu RDA je poskytnout hodnoty pro účely nutričního označování a výpočtu za účelem stanovení významného množství.
- (12) Na definici významného množství uvedenou v příloze směrnice 90/496/EHS se odvolávají další právní předpisy Společenství, zejména čl. 8 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES ze dne 10. června 2002 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se doplňků stravy ⁽¹⁾, příloha nařízení (ES) č. 1924/2006 a čl. 6 odst. 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1925/2006 ze dne 20. prosince 2006 o přidávání vitamínů a minerálních látek a některých dalších látek do potravin ⁽²⁾.
- (13) RDA uvedené v příloze směrnice 90/496/EHS vycházejí z doporučení vydaného na základě odborné konzultace FAO/WHO, která se uskutečnila v roce 1988 v Helsinkách.
- (14) S cílem zajistit soudržnost s dalšími právními předpisy Společenství by měl být platný seznam vitamínů a minerálů a jejich RDA aktualizován, aby odrazil vývoj, k němuž došlo v oblasti vědy od roku 1988.
- (15) Vědecký výbor pro potraviny ve svém stanovisku k úpravě referenčních hodnot pro nutriční označování ze dne 5. března 2003 zahrnul referenční hodnoty pro nutriční označování pro dospělé. Toto stanovisko se vztahuje na vitamíny a minerály uvedené v příloze I směrnice 2002/46/ES a v příloze I nařízení (ES) č. 1925/2006.
- (16) Příloha směrnice 90/496/EHS by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (17) Opatření této směrnice jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,
- 1) V čl. 1 odst. 4 písm. j) se doplňuje nová věta, která zní:
- „Definice materiálu a případně analytické metody jsou obsaženy v příloze II;“
- 2) V čl. 5 odst. 1 se doplňují nové odrážky, které zní:
- „— vláknina 2 kcal/g – 8 kJ/g
- erythritol 0 kcal/g – 0 kJ/g.“
- 3) Příloha se nahrazuje zněním uvedeným v příloze I této směrnice.
- 4) Doplnuje se znění uvedené v příloze II této směrnice.

Článek 2

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 31. října 2009. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění a srovnávací tabulku mezi těmito předpisy a touto směrnicí.

Budou tyto předpisy používat tak, aby zakázaly s účinností od 31. října 2012 obchodování s výrobky, které nejsou v souladu se směrnicí 90/496/EHS ve znění této směrnice.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 90/496/EHS se mění takto:

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 183, 12.7.2002, s. 51.

⁽²⁾ Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 26.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 28. října 2008.

Za Komisi
Androulla VASSILIOU
členka Komise

PŘÍLOHA I

Příloha směrnice 90/496/EHS se nahrazuje tímto:

„PŘÍLOHA I

Vitaminy a minerální látky, které mohou být uváděny, a jejich doporučené denní dávky (RDA)

Vitamin A (µg)	800	Chlor (mg)	800
Vitamin D (µg)	5	Vápník (mg)	800
Vitamin E (mg)	12	Fosfor (mg)	700
Vitamin K (µg)	75	Hořčík (mg)	375
Vitamin C (mg)	80	Železo (mg)	14
Thiamin (mg)	1,1	Zinek (mg)	10
Riboflavin (mg)	1,4	Měď (mg)	1
Niacin (mg)	16	Mangan (mg)	2
Vitamin B6 (mg)	1,4	Fluor (mg)	3,5
Kyselina listová (µg)	200	Selen (µg)	55
Vitamin B12 (µg)	2,5	Chrom (µg)	40
Biotin (µg)	50	Molybden (µg)	50
Kyselina pantothenová (mg)	6	Jod (µg)	150
Draslík (mg)	2 000		

Zpravidla má být při stanovení významného množství uvažováno 15 % doporučené dávky uvedené v této příloze, obsažených ve 100 g nebo ve 100 ml nebo v jednom balení, pokud toto balení obsahuje pouze jednu porci.“

PŘÍLOHA II

Do směrnice 90/496/EHS se doplňuje nová příloha II, která zní:

„PŘÍLOHA II

Definice materiálu představujícího vlákninu a analytické metody podle čl. 1 odst. 4 písm. j)*Definice materiálu představujícího vlákninu*

Pro účely této směrnice se ‚vlákninou‘ rozumí uhlovodíkové polymery s třemi nebo více monomerními jednotkami, které nejsou tráveny ani vstřebávány v tenkém střevu lidského organismu a náleží do těchto kategorií:

- jedlé uhlovodíkové polymery přirozeně se vyskytující v přijímané potravě,
 - jedlé uhlovodíkové polymery, které byly získány z potravních surovin fyzikálními, enzymatickými nebo chemickými prostředky a které mají prospěšný fyziologický účinek prokázaný obecně uznávanými vědeckými poznatky,
 - jedlé uhlovodíkové polymery, které mají prospěšný fyziologický účinek prokázaný obecně uznávanými vědeckými poznatky.“
-